

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consolator Fidelis Et Proficientis Animæ seu
Exhortatiunculæ Spirituales Et Succinctæ In singulas
Dominicas & Festa anni divisæ, quibûs Confessarius in S.
tribunali animam Deum verè quærerentem paternè ...**

Eisvogel, Veremund

Augustae Vindelic., 1727

XXXVIII. Ad obstinatos, & impoenitentes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52716](#)

III.

Christiane! Quām vilis facta est nimis anima vestra, iterans vias suas. Serve nequam, omne debitum nuper dimisit vobis Deus. Cur malum redditur pro bono; cur peccatum additur peccato? propositum seriæ pœnitentiæ sola firmat in bono constantia. Quid enim lavisse pedes? Quid exuisse tunicam proderit, si ad vomitum redeat homo? Verbum sapientis est: unus ædificans, & unus destruens, quid est nisi labor? Inanis est pœnitentia, quam sequens coquinat culpa. Vulnus iteratum naturatur tardius. Relabens veniam meretur nullam. Nihil enim prosunt lamenta, si replicantur scelera. Væ! væ! væ! vestræ perfidiæ!

Instructio meritoria.

Jesum, & hunc Crucifixum inquiramus, & flexis genibūs, brachiisque expansis illius vitam, passionem, & mortem imploremus recitandō
34. Pater, & Ave; statuamisque seriō quotidie in venerationem quinque vulnerum Jesu quinque Ave manē, & noctu recitare, & id quām fidelissimē. Stabit, pro quo Jesu perorabunt coram Patre aperta Vulnera. Deserantur peccata!
Agatur pœnitentia!

EXHORTATIUNCULA XXXVIII.

Ad Impœnitentes, & Obstinatos.

I.

INfelix anima! ergo vita, passio, & mors divini Unigeniti pereant in vobis? Ubi enim nulla pœnitentia, ubi voluntas in malo obstinata,

Ll 3 ta,

ta, ibi refugit gratia Dei cum misericordia. Superbis irascitur Deus: pertinaces terret: obdurate persequitur, odit, aversatur. An non ita? Quid vobis propria conscientia? Trepidat, dum statum internum, vel obiter cogitat. Trepidabit magis, quando se neglexisse poenitentiam, & tot salutis media undequaque oblata adeò ignavè respuisse, post paucos dies, vel horas adverteret. Ah! Misereatur suæ animæ! Ah! Parcat Jesu sanguini! Cœlum est vestrum! Rapite poenitendō!

Instructio meritoria.

Dum tempus habemus, operemur bonum. Sunt vobis firmæ corporis vires: integra sanitas: vegeti sensus: natura vivacissima. Verùm his omnibus mortem minatur impoenitentia. Ne inferat, citò ad Jesum Crucifixum! Arripiamus, stringamus, & post centena amoris, atque doloris oscula quindecim Pater, & Ave recitemus cum Psalmo: *Domine! ne in furore tuo arguas me!* Addamus & serium propositum, quotidie quinque actus contritionis amorosissimæ exercendi reflexè. Conteratur caput! Humilietur voluntas! Non emanebunt compunctionis lacrymæ.

II.

Christiane! Hucusque manu Domini, ne rueret præceps, sustentata est anima vestra. Hucusque sat admonita est, ne periret. Non enim lætatur Dominus in perditione vivorum; nec vult mortem impii: sed ut convertatur, & vivat.

vivat. Hinc est, quod delinquentis peccata ha-
ctenus dissimulaverit, ut expectaret ad pœnitentia-
tiam. Nondum resipiscet? Dei bonitatem ul-
terius respuet? Ergo sponte peribit? Fiet! Di-
lexit maledictionem; & veniet ei; noluit be-
nitionem, & elongabitur ab eo. Hoc vobis
ex ore Davidis vaticinum.

Instructio meritoria.

O Fili! non ita! perierunt suâ impenite-
tiâ innumeri! Nos! Nos salvemus animas no-
stras. Quomodo? Quotidianâ in B. V. Ma-
riam devotione, orandô videlicet in honorem
septem dolorum, quibûs peccata nostra cor Il-
lius transfixere innocentissimum, quotidie sep-
tem Ave, neque unquam simus, ubi ubi vixe-
rimus, sine S. Rosario, & Scapulari Mariano.
ubi hæc signa, & salutis vexilla: quæ nobis ti-
mendæ insidiæ, aut ab inferis pericula? Impossi-
bile est, aliquem salvari peccatorem, nisi per tu-
um Virgo! auxilium, & favorem. S. Igo-
tius M.

III.

Dilekte! Ut quid ita tristis, desolata, pusilla-
nimis anima vestra? credidero! Vivitis
enim inter acerba lancingantis conscientiæ tormen-
ta. O quam dulcior, quam suavior est pœni-
tentium vita! Pœnitentia solvit ligata, clausa re-
serat, omnia adversa mitigat, omnia contrita sa-
nat, omnia confusa lucidat, omnia desperata ani-
mat. Hæc S. Cypriani sententia. Pœnitentiam

L 1 4 ergo

ergo agite ! & consolamini ! Appropinquat enim
in vos regnum Dei.

Instructio meritoria.

Pœnitentia est mater misericordiæ , & magistra virtutum. Hâc sibi rapuit cœlum latro pendens de Cruce. Hâc Iesum ipsum nobis rapiamus ! Ideò propter nostram , & hactenus tam obstinate continuatam impœnitentiam SSS. Trinitatis Rosaria offeramus. Gaudiosum Patri cœlesti , ut nos recipiat in filios ; dolorosum Christo Iesu , ut nos soveat tanquam in passione fratres , & socios ; Gloriosum Spiritui Sancto , ut animas nostras tanquam sponsas suas donis excolat omnibus , impletaque duodecim fructibus , quibus Amor abundat Divinus. Et ut fortiter , atque animosè inchoemus vitæ conversionem , nulla confessio prætereat , cui non superaddi rogaverimus pœnitentiam supererogatoriam. Iesu ! Non amplius peccatum !

EXHORTATIUNCULA XXXIX.

Ad graviter tentatos , & internè Afflictos.

I.

CHare ! Inanis , & vana est turbatio vestra. Multos , ut humiles essent , permisit Deus labi in peccata gravissima. Vobiscum agit clementius. Permittit solum tentari ad majora merita. Fili ! Resistat viriliter in causa Dei , & propriæ salutis ! Tentatio non est ad mortem ,
sed